

forhold til Falun Gong og med hensyn til fængsling af politiske aktivister.

Hvis der skal være nogen mening i regeringens fokusering på menneskerettigheder, må det jo i det mindste få som konsekvens, at man igen vil arbejde for og stemme for, at Kina skal kritiseres i FN's Menneskerettighedskommission, som det skete for nogle år siden. Jeg vil godt høre, om den nye regering vil det? Vil den nye regering tage kritikken af Kina op i FN's Menneskerettighedskommission og stemme for og arbejde for en sådan kritik?

Kan vi forvente, at Taiwans præsident kan få visum til Danmark, hvis han skal have en eller anden pris, eller vil den nye regering som den tidligere stikke halen mellem benene, når kineserne truer med bål og brand? Sker der nogen ændring i kinapolitikken med den nye regering? Det vil jeg godt have svar på.

Statsministerens åbningstale var meget ideologisk. Det skal han ikke have utak for. Politik er at forandre, og det gør vi jo alle på det idégrundlag, vi arbejder ud fra.

Vi skal have mere personlig frihed, vi skal have mere valgfrihed, vi skal tro mere på os selv, lyder budskabet. Javist, men friheden bliver jo illusorisk for mange, hvis der ikke samtidig er et stærkt fællesskab. Hvis friheden skal have mening for andre end de i forvejen stærke, forudsætter det solidaritet. Frihed og lighed er ikke hinandens modsætninger, de er hinandens forudsætninger.

Venstres frihedsbegreb bliver primært gjort til et spørgsmål om, at man kan vælge på markedet. Man skal kunne vælge mellem private og offentlige hjemmehjælpere, man skal kunne vælge mellem offentlige og private sygehuse osv., osv. Det kan da ikke udelukkes, at sådanne valgmuligheder kan give bedre velfærd og mere effektiv velfærd, men det er jo ikke her, kernen i problemet er. Kernen er, at vi får et velfærdssamfund, der i langt højere grad tager hensyn til de behov, den enkelte har.

Kl. 14.50

Det kan da godt være, man kan få en mere effektiv hjemmehjælp, men det er måske ikke det, der er problemet. Problemet er, at der i hjemmehjælpen for de ældre mangler menneskelighed, mangler personlig omsorg, mangler, at man tager hensyn til de behov, den enkelte har.

Når man i mange kommuner producerer de her manualer med skemaer, som også den nye statsminister tog op i valgkampen, skyldes det jo primært, at man vil markedsføre den offentli-

ge sektor, for når man skal konkurrere og udlicite, er det jo nødvendigt, at man får pris på de forskellige ydelser: Hvad koster det at skrubbe på ryggen, hvad koster det at feje gulvet, og hvor meget tid bruger man på det osv. Det er jo den tankegang, vi skal væk fra.

»Mennesket før systemet«, siger de borgerlige. Vi er fuldstændig enige. »Mennesker før penge«, siger Socialdemokraterne. Vi er fuldstændig enige. Men skal de her ting realiseres, forudsætter det jo ikke udelukkende et opgør med socialdemokratisk betontænkning, det kræver også et opgør med Venstres markedstænkning. Det kræver med andre ord en demokratisering af den offentlige sektor med mere brugerindflydelse og selvforvaltning, mere valgfrihed inden for den offentlige sektor, mere valgfrihed for den enkelte, bedre ledelse og en stimulering af kreativitet og medleven fra både ansatte og brugere.

Venstre vandt valget på et slogan om tid til forandring. Vi får se, i hvilken retning denne forandrings udvikling vil gå, hvordan samfundet vil forandre sig. Vi har vores bange anelser, men vi vil selvfølgelig gå ind i diskussionen.

Fremtiden er i vores hænder, og det er jo det, politik handler om. Vi skal forme den ud fra de værdier, vi slås for, og jeg kan forsikre for, at selv om vi er i opposition til regeringen i det her Folketing, ligger det stadig væk i vores arbejde, det ligger stadig væk i vores målsætninger, at vi vil gå ind og påvirke det danske samfunds udvikling ud fra de værdier om solidaritet, humanisme, medmenneskelighed, global ansvarlighed og social ansvarlighed, som vi ellers arbejder for.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der har ikke meldt sig nogen til mig i hvert fald med ønske om bemærkninger. Så vi går videre til fru Marianne Jelved som ordfører.

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne indlede med at sige til lykke til den nye regering og alle dens ministre.

Som bekendt er Det Radikale Venstre hverken parlamentarisk grundlag eller støtteparti for VK-regeringen. Ikke desto mindre havde Det Radikale Venstre et godt valg, vi fik en pæn fremgang på godt 28 pct. Jeg vil gerne sige tak til alle de vælgere, der har vist Det Radikale Venstre tillid. Vi vil leve op til den tillid, så godt vi overhovedet formår, og vi vil fremme Det Radikale Venstres politik, som vi gik til valg på.